

ÎNCHEIERE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Balan Boris, reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Balan Boris împotriva Ministerului Afacerilor Interne, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției privind încasarea indemnizației, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Balan Boris și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău din 24 ianuarie 2017,

c o n s t a t ă:

La 03 octombrie 2016, Balan Boris a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerul Afacerilor Interne, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției privind încasarea indemnizației unice neplătite în termen în mărime de 21 822, 48 lei, a prejudiciului moral în mărime de 30 000 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1500 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la data de 30 septembrie 1993 prin ordinul nr. 35 ef., Balan Boris fost angajat în bază de contract în cadrul Organelor Afacerilor Interne, unde a activat până la 01 august 2014, demisionând conform ordinului nr.462 ef., respectiv la momentul demisiei dispunea de un stagiul de muncă de 20 ani, 10 luni și 10 zile.

Notează reclamantul că la momentul eliberării din serviciu în legătură cu pensionarea, i-a fost calculată indemnizația unică în corespundere cu vechimea calendaristică de serviciu în poliție în sumă totală de 101 036,32 lei.

Sușține că, din suma indicată, a fost reținută suma de 15 135,01 lei sub formă de impozit pe venit iar suma de 85 901,81 lei i-a fost achitată peste 10 luni, adică la 02 iunie 2015.

Consider că la momentul eliberării din serviciu guvernau prevederile art. 20 lit.g) din Cod Fiscal, potrivit cărora indemnizația unică nu se impozita, iar ulterior prin LP71 din 12.04.15, MO 102-104/28.04.15 art. 170 a fost modificată Legea

nr.1163 din 24 aprilie 1997 iar lit. g) din art. 20 al Codului Fiscal a fost abrogată, ca consecință indemnizația unică a devenit impozabilă.

Indică că, din cauza că Inspectoratul General de Poliție i-a achitat cu întârziere indemnizația unică, aceasta a fost impozitată.

La fel, menționează că calcularea termenelor prevăzute în Codul muncii începe în ziua imediat următoarea celei în care a fost determinată apariția sau încetarea drepturilor și obligațiilor de muncă, iar indemnizația unică care în corespundere cu vechimea în muncă, i-a fost calculată în sumă totală de 101 036, 32 lei, a fost impozitată ilegal, or conținutul contractului colectiv de muncă cât și în cel individual, nu pot fi stabilite limite diminuate ale răspunderii angajatorului față de salariat sau limite majorate ale răspunderii salariatului față de angajator, iar în caz de discordanță între clauzele contractului individual și ale celui colectiv de muncă, instanțele de judecată vor aplica în mod direct standardele minime stabilite de Codul muncii sau de actul normativ incident în cauză.

Precizează că, dată eliberării din serviciu este la 01 august 2014 iar indemnizația unică a fost achitată la 02 iunie 2015, întârzierea fiind de 10 luni și 2 zile, ceea ce constituie 216 zile lucrătoare, specificând că cele 10 luni de zile de întârziere la achitarea plății indemnizației de eliberare din serviciu nu pot fi justificate de către angajator precum că nu dispuneau de surse financiare, or timpul de 8 luni și 12 zile pe care la avut la dispoziție IGP până a interveni modificarea în legislație la articolul 20 lit.g) din Cod Fiscal RM (în data de 12.04.15 prin LP71, M0102-104/28.04.15 art. 170), este suficient pentru a planifica și achita plata indemnizației de eliberare.

Indică că, obligația de reparare atât a prejudiciului material, cât și a celui moral, cauzat salariatului de către angajator apare în cazurile: a) neîndeplinirii de către angajator a obligațiilor asumate prin contractul individual de muncă; b) privarea ilegală a salariatului de posibilitatea de a munci; c) refuzul neîntemeiat de angajare a persoanei, iar mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată, ținându-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 24 ianuarie 2017, a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de Balan Boris, ca fiind depusă împotriva pârului nerespectiv (f.d.65).

În susținerea soluției sale, prima instanță a reținut că debitor al obligației de achitare a sumelor bănești ce rezultă din raporturile de muncă este entitatea în subordinea căruia activează creditorul obligației la momentul înaintării acțiunii în modul prevăzut de lege, în speța dată fiind Inspectoratul General al Poliției, Ministerul Afacerilor Interne nu poate avea calitatea de pârât atât timp cât nu este subiect al raportului litigios, astfel, acțiunea fiind înaintată către pârâtul necorespunzător.

Considerând neîntemeiată hotărârea primei instanțe, la 23 februarie 2017, Balan Boris, a declarat apel, solicitând admiterea acestuia, casarea contestate cu

emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată înaintată de Balan Boris.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017 s-a respins apelul declarat de către Balan Boris și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 24 ianuarie 2017.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanțe de apel, Balan Boris reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie a înaintat cerere de recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel din 18 mai 2017 și a hotărârii primei instanțe din 24 ianuarie 2017, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

Prin referința depusă la 09 august 2017, reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Jereghi Mihail, solicită declararea ca fiind inadmisibil a recursului înaintat de Balan Boris reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie, invocând netemeinicia acestuia.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 18 mai 2017 a fost expediată recurentului la 26 iunie 2017. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 CPC, consideră recursul depus la data de 28 iunie 2017 în termen.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurentul consideră că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

De asemenea, susține că instanța de apel examinând apelul a trecut în mod superficial argumentele invocate de către Balan Boris și materialul probator anexat la materialele cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Balan Boris reprezentat de

avocatul Odobescu Ghenadie, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat Balan Boris reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr. 45701/99 § 137, ECHR 2001-XII). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă în recursul declarat de către Balan Boris reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Balan Boris reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Balan Boris, reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea